

ความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
กรณีศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์¹
Undergraduate Readiness to Study Online:
A Case Study of the Faculty of Social Administration,
Thammasat University

Received 11 November 2021

Revised 11 July 2023

Accepted 19 July 2023

ทองศิริ กำแดง²

Thongsiri Kamdaeng³

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การศึกษา 1) เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จำนวน 3 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์รังสิต ศูนย์ลำปาง และศูนย์ท่าพระจันทร์ จำนวน 424 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามในพื้นที่ออนไลน์ ผลการศึกษาพบว่า

¹ โครงการวิจัยเรื่องความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กรณีศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

² นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยทางสังคม คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ ประเทศไทย, E-mail: phrimpim@tu.ac.th

³ Student of Master of Arts Program in Social Research, Faculty of Sociology and Anthropology Thammasat University, Bangkok, Thailand.

1) นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนออนไลน์อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีมากที่สุด ได้แก่ นักศึกษาสามารถสืบค้นสารสนเทศผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ รองลงมานักศึกษามีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้โปรแกรมต่างๆ ในการเรียนออนไลน์ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้สอน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ รองลงมา ผู้สอนมีการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนออนไลน์ ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความพร้อมในการเรียนออนไลน์, นักศึกษาระดับปริญญาตรี, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Abstract

The objectives of this research were to study 1) Readiness for online learning among undergraduates at the Faculty of Social Administration (FSA), Thammasat University; and 2) Factors affecting readiness to study online by FSA undergraduates. Quantitative research was done. Data was collected by online questionnaire. Samples were 424 FSA undergraduates on the Rangsit, Lampang, and Tha Prachan campuses. Results were that 1) sample readiness for online learning was at a high level, primarily due to student ability to search for information by Internet and secondly, through knowledge, ability, and skills in using different online learning programs; and 2) factors affecting FSA undergraduate readiness to

study online included instructors primarily. FSA instructors were able to convey lessons and education online at a high level, followed by teacher-student interactions during online courses, in decreasing order of significance.

Keywords: Readiness online learning, Undergraduate students, Faculty of Social Administration, Thammasat University.

บทนำ

จากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (Coronavirus disease 2019) หรือเรียกอีกชื่อว่า COVID-19 พบว่า มีผู้ป่วยครั้งแรกเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ.2562 (ค.ศ.2019) ที่เมืองอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ภาคกลางของประเทศไทย ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ มีผู้คนหนาแน่นทำให้เกิดการแพร่ระบาดขยายเป็นวงกว้างได้อย่างรวดเร็ว การดูแลรักษาเป็นไปอย่างฉุกเฉิน มีทั้งคนป่วยหนักและคนตายเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก จนทำให้ประเทศจีนต้องปิดเมืองและปิดประเทศในระยะเวลาต่อมา การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (Coronavirus disease 2019) ระบาดไปทั่วโลกในระยะเวลาอันรวดเร็วรวมถึงประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่เพิ่มสูงมากขึ้นในแต่ละวัน การแพร่ระบาดได้ขยายเป็นวงกว้างครอบคลุมไปทั่วทุกจังหวัดของประเทศไทยในระยะเวลาที่ไม่นานมากนัก

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลไทยจึงได้ดำเนินมาตรการข้อสั่งการของรัฐ โดยการออกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2563 เพื่อแก้ไขสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (Coronavirus disease 2019) ภายในประเทศไทยอย่างรวดเร็วที่สุด รัฐบาลจึงได้ออกคำสั่งประกาศให้ปิดสถานศึกษาทั้งในระบบ

และนอกระบบภายใต้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สถานศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องปิดการเรียนการสอนเป็นกรณีพิเศษ เพื่อเป็นการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส (Coronavirus disease 2019) (ราชกิจจานุเบกษา ประกาศ ณ วันที่ 25 มีนาคม 2563)

ตามที่รัฐบาลได้มีมาตรการประกาศให้ปิดสถานศึกษา เพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ระบาด ลดความแออัดและโอกาสเสี่ยงในการติดเชื้อของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ในกรณีที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดอาจมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงออกมาตรการให้จัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต และศูนย์ลำปาง อีกทั้งให้คณะต่างๆ เตรียมระบบสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์และดำเนินการให้สามารถเปิดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ภายในวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ.2563 (ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่องมาตรการและคำแนะนำการป้องกันควบคุมโรคไวรัสโคโรนา (Coronavirus disease 2019) (ฉบับที่ 6) ประกาศ ณ วันที่ 15 มีนาคม 2563) อีกทั้ง ขอให้คณาจารย์จัดการจัดการเรียนการสอนแบบในห้องเรียนจนกว่าจะมีประกาศเป็นอย่างอื่น และดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบทางไกลกับนักศึกษา โดยเปิดช่องทางให้นักศึกษาสามารถรับเอกสารการสอนออนไลน์ และสอบถามข้อสงสัยได้ โดยเลือกรูปแบบการสอนทางไกลตามความเหมาะสม เช่น การสอนผ่านโปรแกรม Microsoft Teams ให้จัดการเรียนการสอนในเวลาตามตารางสอนเดิม หรือนอกตารางสอนปกติที่นักศึกษาสะดวก (ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เรื่อง

มาตรการและคำแนะนำการป้องกันควบคุมโรคไวรัสโคโรนา (Coronavirus disease 2019) ฉบับที่ 7 ประกาศ ณ วันที่ 17 มีนาคม 2563)

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีมาตรการออกประกาศแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบทางไกลในภาวะวิกฤติสำหรับคณาจารย์ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จัดการเรียนการสอนทุกหลักสูตรฯ ที่ศูนย์ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต และศูนย์ลำปาง ขอให้อาจารย์ผู้สอนปรับวิธีการสอนจากในชั้นเรียนมาเป็นการสอนแบบทางไกล อาจารย์ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการสอนทางไกล ได้ตามความเหมาะสม เช่น การสอนผ่านโปรแกรม Microsoft Teams (ประกาศคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ (ฉบับที่ 3) เรื่องการจัดการเรียนการสอนแบบทางไกลกรณีวิกฤตการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (Coronavirus disease 2019) ประกาศคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ (วันที่ 15 มีนาคม 2563) จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น ทำให้คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนจากเดิมที่เรียนในห้องเรียนเป็นการเรียนออนไลน์แทนเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (Coronavirus disease 2019) ซึ่งนับเป็นระยะเวลาจำนวน 1 ปีกว่าแล้ว ที่มีการปรับรูปแบบเป็นระบบการเรียนออนไลน์ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นอกจากนี้ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีลักษณะเฉพาะในเรื่องการเรียนการสอนของหลักสูตร และมีความแตกต่างจากการเรียนการสอนของคณะอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ หลักสูตรการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กำหนดให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎี และการฝึกภาคปฏิบัติ นักศึกษาจะต้องลงฝึกภาคปฏิบัติใน

ภาคสนาม จำนวน 3 ฝึก ได้แก่ การฝึกภาคปฏิบัติ 1 ฝึกภาคปฏิบัติในองค์กร (Agency based) จำนวน 360 ชั่วโมง การฝึกภาคปฏิบัติ 2 ฝึกภาคปฏิบัติในชุมชน (Community based) จำนวน 360 ชั่วโมง การฝึกภาคปฏิบัติ 3 การจัดทำโครงการ ฝึกภาคปฏิบัติเชิงลึกตามความสนใจ (Project based) จำนวน 570 ชั่วโมง ซึ่งการฝึกภาคปฏิบัติทั้ง 3 ฝึก ดังกล่าว จะทำให้นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มีประสบการณ์ในการฝึกทักษะหรือฝึกปฏิบัติทั้งในและนอกชั้นเรียน อีกทั้ง เพื่อให้นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ได้มีประสบการณ์จริงจากการฝึกปฏิบัติ นอกเหนือจากการเรียนภาคทฤษฎี (Active Learning and hands-on experiences) อีกด้วย

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ไม่ว่าจะเป็น สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (Coronavirus disease 2019) จนทำให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนจากในห้องเรียนมาเป็นแบบออนไลน์ รวมถึงมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการฝึกภาคปฏิบัติจากในหน่วยงาน องค์กร รวมถึงในชุมชน เป็นการฝึกภาคปฏิบัติแบบออนไลน์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาในประเด็นเรื่อง “ความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กรณีศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับเปลี่ยนการเรียนออนไลน์ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แนวคิดและทฤษฎี

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนออนไลน์

ในส่วนแนวคิดและทฤษฎี ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนออนไลน์ ซึ่งเป็นแนวคิดที่สำคัญที่ใช้ในการศึกษาเรื่องความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ความหมายเกี่ยวกับความพร้อม

ความพร้อม (ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542, อ้างถึงใน ชื่นชนก วุฒิพงศ์ปริชา, 2557, น. 9) หมายถึง ความครบครันหรือมีทุกอย่างครบแล้ว ไม่ขาดเหลือ บริบูรณ์

ความพร้อมในการเรียน หมายถึง การเตรียมความพร้อมในการเรียนที่จะส่งผลต่อการเรียนการสอนออนไลน์ ประกอบด้วย อุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นอย่างมากสำหรับการเรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก หรือเครื่องแท็บเล็ต ความรู้ที่เกี่ยวข้องในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ ทัศนคติและความรับผิดชอบ (ภูมิศรัณย์ ทองเลี่ยมนาถ, 2563, อ้างถึงใน นิชกานต์ แก้วจันทร์ และชนินทร์รัฐ รัตนพงศ์ปัญญา, 2563, น. 4)

เฮอร์เชย์ และ บรันชาร์ (Hersey & Blanchard, อ้างถึงใน ชื่นชนก วุฒิพงศ์ปริชา, 2557, น. 9) อธิบายว่า ความพร้อมมีสองด้าน ด้านแรก ด้านความสามารถ (Ability) คือ ด้วยความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และประสบการณ์

ด้านที่สอง ด้านความเต็มใจ (Willingness) คือ การให้คำมั่นสัญญา หรือ ความผูกพันแรงจูงใจในการทำงาน

ความพร้อมในการเรียนรู้ (สุทธธีรธรรม ดันตริจนาวงศ์, 2557) อธิบายความหมายของความพร้อม หมายถึง สภาพความพร้อมทางด้าน ร่างกาย จิตใจและประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์บรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำแนกออกเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงว่า มีการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานในการทำงานประจำวัน เครื่องคอมพิวเตอร์ที่บ้านเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วสูง เครื่องคอมพิวเตอร์ติดตั้งโปรแกรมป้องกันไวรัส คอมพิวเตอร์มีโปรแกรมหรือชุดคำสั่งที่ทำให้สามารถทำงานกับเอกสารและส่งงานต่างๆ ได้ และมีคอมพิวเตอร์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในการบันทึกหรือเปิดข้อมูลจากฮาร์ดดิสก์หรืออุปกรณ์เก็บข้อมูลอื่นๆ การใช้เครื่องมือที่อยู่ในระบบการใช้งานผ่านเว็บ เช่น ต้องการเปิดหน้าต่างหรือหน้าต่างที่ผ่านมาแล้ว การส่งและรับเอกสารที่แนบมาในอีเมล การแก้ไขเมื่อเกิดขัดข้องในการส่งข้อความทางอินเทอร์เน็ตได้ เช่น ค้นหาไม่พบ (Page not found) หรือหมดเวลาเชื่อมต่อ และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตทักษะขั้นสูง เช่น ดาวน์โหลด (Download file) ที่ต้องการ และอินสตอล (Install) หรืออัปเดต (Update) ซอฟต์แวร์ (Software) ที่ต้องการได้

3. ด้านทักษะการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถแก้ปัญหาได้เมื่อทำตามขั้นตอนที่นำเสนอไว้ในระบบออนไลน์ พุดคุยได้ตอบกับเพื่อนนักศึกษาใน

ระบบออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็น ไม่หลีกเลี่ยงที่จะเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ และสามารถเรียนรู้ และทำการบ้านได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพบกับอาจารย์ผู้สอน

4. ด้านการบริหารเวลา หมายถึง การกำหนดตารางเวลาพูดคุยโต้ตอบกับเพื่อนนักศึกษา และอาจารย์ผู้สอนในระบบออนไลน์ การควบคุมตนเองไม่ให้มีการเลื่อนงานสำคัญที่ต้องทำ การทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จก่อนเวลา การเสียสละเวลาส่วนตัวเพื่อการอ่านและการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์ และการมีวินัยในตนเองที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนออนไลน์หลายครั้งต่อสัปดาห์

5. ด้านแรงจูงใจ หมายถึง การตั้งใจทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ถึงแม้ว่าจะมีสิ่งอื่นที่แทรกเข้ามา เช่น รายการทีวี อีเมล ฯลฯ การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้ การพิจารณาการใช้เวลา อย่างยืดหยุ่นเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนออนไลน์ การเรียนรู้ออนไลน์เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทาย และแรงจูงใจในการเรียนยังมีอยู่ถึงแม้ว่าอาจารย์ผู้สอนไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาทั้งหมดในการเรียนออนไลน์

สำหรับความหมายของความพร้อม ที่ผู้วิจัยจะใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ หมายถึง ความพร้อมทางด้าน ร่างกาย จิตใจ และประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้วิจัยได้ใช้ความพร้อม จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ความพร้อมด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ความพร้อมด้านทักษะการใช้เทคโนโลยี ความพร้อมด้านทักษะการเรียน ความพร้อมด้านการบริหารเวลา และความพร้อมด้านแรงจูงใจไปใช้ในการสร้างตัวแปรตามในการศึกษาวิจัยต่อไป

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือบทเรียนออนไลน์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือบทเรียนออนไลน์ มีปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญมา 3 ปัจจัย (พชร ลิ้มรัตนมงคล และจิรัชมา วิเชียรปัญญา, 2556, อ้างถึงใน นิตยา มณีวงศ์, 2564, น. 165) ได้แก่

1. ปัจจัยด้านผู้สอน คือ ผู้ที่กำหนดการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พัฒนาบทเรียนด้วยตนเองโดยทำการสอนสนับสนุนการเรียนรู้ ให้คำปรึกษา ช่วยตรวจสอบความก้าวหน้าต่อผู้เรียน ดูแล ผู้เรียนให้อยู่ในขอบข่ายที่เหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต โดยเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ คือ เข้าสู่แอปพลิเคชันไลน์ (Line) สามารถเข้าใจและติดต่อสื่อสารกับผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ทันที มีความเข้าใจและปฏิสัมพันธ์กับเทคโนโลยีมากขึ้น ใช้เวลามากขึ้นในการพูดคุย ซักถามกันในกลุ่มผู้เรียน และทีมงาน ทั้งยังมีความรับผิดชอบ กระตือรือร้น มีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

3. ปัจจัยด้านบทเรียน คือ การเรียนการสอนมิใช่เป็นข้อความตัวหนังสือ แต่สามารถปรับ เป็นรูปภาพ เสียง เพื่อให้บทเรียนดูน่าสนใจมากขึ้น ประกอบด้วย สื่อบทเรียนต้องสัมพันธ์กับเนื้อหา บทเรียนและจุดมุ่งหมายที่สอน เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้องทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน วิธีการไม่ยุ่งยากซับซ้อน

จากปัจจัยข้างต้น ทั้ง 3 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือบทเรียนออนไลน์ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านบทเรียน ผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดการศึกษาวิจัยเรื่องความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อไป

2. รูปแบบที่ใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ (Online Classroom)

1. Google hangman meet
2. Zoom cloud meetings
3. Microsoft team
4. Google classroom
5. Google drive + gafe
6. One drive + office365
7. EDMODO
8. SWU MOODLE

(วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ม.ป.ป.)

3. มาตรการสนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19

1) มาตรการสนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 หรือ COVID-19 ที่เกิดขึ้น ทำให้มีจำนวนยอดผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในทุกๆ วัน และส่งผลให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต้องมีการปรับรูปแบบใน

การเรียนการสอนเกิดขึ้นตามประกาศของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และ นวัตกรรม โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบจากการเรียนการสอนจากในชั้นเรียนเป็น การเรียนการสอนแบบระบบออนไลน์นั้น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีมาตรการ สนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัส โควิด 2019 (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดังนี้

1. การลดค่าเล่าเรียน และค่าธรรมเนียมการศึกษา
2. ทุนช่วยเหลือนักศึกษาที่ได้รับผลกระทบจาก โรคไวรัสโควิด 2019 (COVID-19)
3. มาตรการเงินช่วยเหลือนักศึกษากรณีติดเชื้อโรคไวรัสโควิด 2019 (COVID-19) คนละ 5,000 บาท กรณีติดเชื้อรุนแรง (ระดับสีแดง) มีสิทธิ์ รับเงินช่วยเหลือ 15,000 บาท
4. บริการด้าน IT เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรปัจจุบัน
5. หอสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีบริการให้ยืมอุปกรณ์ Ipad สำหรับการเรียนออนไลน์
6. สมทบค่าอินเทอร์เน็ตนักศึกษาคนละ 340 บาท ให้กับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นระยะเวลา จำนวน 4 เดือน

2) มาตรการสนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด 2019 ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีดังต่อไปนี้

1. สนับสนุน Sim เรียนออนไลน์ให้แก่นักศึกษาคณะ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จำนวน 1,700 Sim

2. การให้ทุนฉุกเฉินสำหรับช่วยเหลือนักศึกษาภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ทั้งหมดจำนวน 95 ทุน รวมเป็นเงินทั้งหมด จำนวน 554,000 บาท (ห้าแสนห้าหมื่นสี่พันบาทถ้วน)

3. ให้การสนับสนุนตรวจหาเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-19 แก่นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ก่อนลงพื้นที่ในการฝึกภาคปฏิบัติ จำนวน 400 ชุด

4. ให้การสนับสนุนในการจัดทำประกันไวรัสโคโรนา COVID-19 แก่นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ที่ลงพื้นที่ในการฝึกภาคปฏิบัติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง “ความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนผลงานที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

งานต่างประเทศ

Ghulam Murtaza Rafique et al. (2021) ศึกษาเรื่อง Readiness for Online Learning during COVID-19 pandemic: A survey of Pakistani LIS students ผลการวิจัยพบว่านักเรียน LIS ไม่ได้ได้รับความเป็นส่วนตัวอย่างเต็มที่ แต่ประสบความสำเร็จในการศึกษาแบบออนไลน์ในช่วงการระบาดของ COVID-19 มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านทางออนไลน์ มีความรู้สึกมั่นใจในการทำงานของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองทางคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการสื่อสารออนไลน์ โดย

อ้างอิงจากเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม อีกทั้งยังมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เรื่องคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และการสื่อสารออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและแรงจูงใจในการเรียนรู้

อย่างไรก็ตาม SFA Widodo และคณะ (2020) ได้ศึกษาเรื่อง Online learning readiness during the COVID-19 pandemic พบว่า การเรียนออนไลน์ ย่อมเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการเรียนรู้ในช่วงวิกฤตโควิด-19 และภายใต้วิถีชีวิตปกติในรูปแบบใหม่ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษาในระดับต่างๆ และมีการศึกษาผ่านระบบแพลตฟอร์มต่างๆ จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า การเรียนแบบระบบออนไลน์มีประสิทธิภาพ และมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ทั้งในระดับและประเภทของการศึกษา แต่การเรียนรู้แบบออนไลน์ยังไม่ได้รับการสนับสนุนมากเท่าใดนัก อีกทั้งการศึกษาวิจัยในเรื่องความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา พบว่า นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนรู้แบบออนไลน์ซึ่งสามารถประเมินได้ อย่างครอบคลุมรอบด้าน จากความพร้อมของนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านอุปกรณ์ ด้านทักษะ ด้านเทคโนโลยี ด้านทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้านแรงจูงใจ และด้านการรับรู้ถึงประโยชน์

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องงานในประเทศไทย

ณิชกานต์ แก้วจันทร์ และคณะ (2563) ศึกษาเรื่องความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน และความคาดหวังประสิทธิผลการศึกษาในระบบการเรียนการสอนออนไลน์ในทัศนะของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า จากการศึกษาพบว่าสภาพการเรียนการสอนออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านคุณภาพและประสบการณ์ของผู้สอนในการเรียนการสอนแบบออนไลน์มากที่สุด

จากการศึกษาปัจจัยความพร้อมด้านผู้เรียนที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อีกทั้งการศึกษาความพร้อมด้านการเรียนการสอนออนไลน์ยังส่งผลต่อการเรียนการสอนออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ที่สำคัญการเรียนการสอนออนไลน์ส่งผลต่อความคาดหวังประสิทธิผลทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อีกด้วย

สุทธีวรรณ ตันติรจนาวงศ์ (2557) ศึกษาเรื่องความพร้อมของนักศึกษาสำหรับการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์: กรณีศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่า ความพร้อมของนักศึกษาสำหรับการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีความพร้อมด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีมากที่สุด ด้านแรงจูงใจ ด้านการบริหารเวลา ทักษะการใช้เทคโนโลยี และด้านทักษะการเรียนรู้ อีกทั้งเมื่อเปรียบเทียบความพร้อมของนักศึกษาสำหรับการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำแนกตาม เพศ อายุ และประสบการณ์เทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนออนไลน์ ซึ่งความพร้อมในการเรียนออนไลน์จำแนกออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี 2) ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยี 3) ด้านทักษะการเรียนรู้ 4) ด้านการบริหารเวลา และ 5) ด้านแรงจูงใจ อีกทั้งยังพบว่ารูปแบบที่ใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ ประกอบไปด้วย 8 รูปแบบ คือ 1) Google Hangout Meet 2) Zoom Cloud Meetings 3) Microsoft Team 4) Google

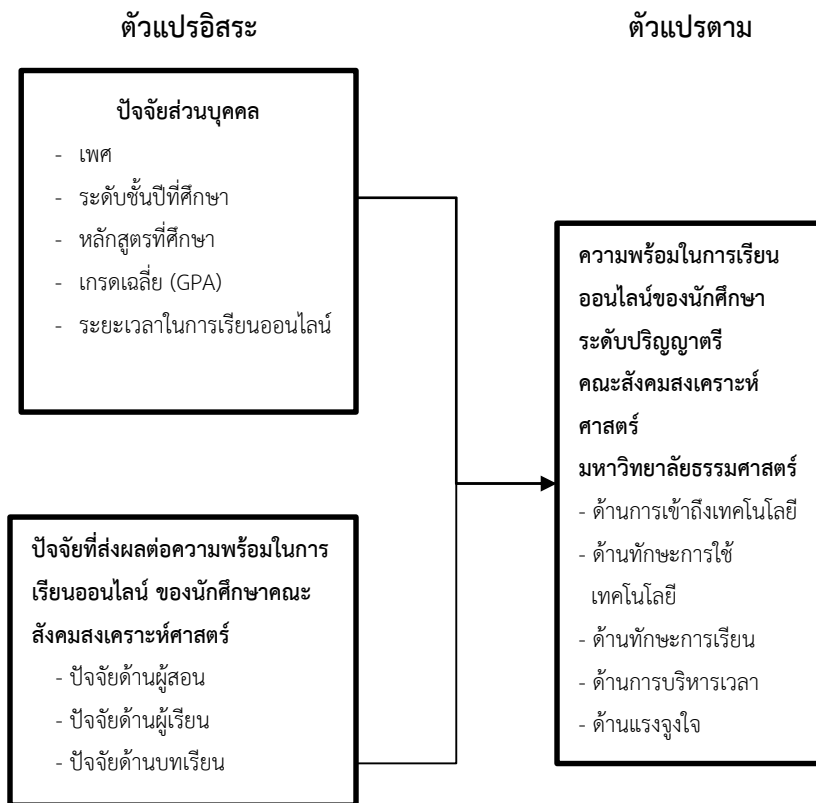
Classroom 5) Google Drive + Gafe 6) Onedrive + Office 365 7) Edmodo และ 8) SWU Moodle ได้มีการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับมาตรการสนับสนุน และช่วยเหลือนักศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้มีการทบทวนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องความร่วมมือในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งในประเทศและต่างประเทศเอาไว้อีกด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยตกผลึกและสามารถนำมาประมวลผลเพื่อนำไปสู่การสร้างกรอบแนวคิดที่จะใช้ในการศึกษาเรื่อง “ความร่วมมือในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ต่อไป ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปรายละเอียดของกรอบแนวคิดที่จะใช้ในการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยใช้ตัวแปรอิสระในการศึกษารวมทั้งสิ้นจำนวน 2 ปัจจัย สำหรับปัจจัยแรก ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งมีตัวแปรที่ประกอบไปด้วย เพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา หลักสูตรที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย (GPA) และระยะเวลาในการเรียนออนไลน์ สำหรับปัจจัยอิสระปัจจัยที่สองที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความร่วมมือในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านบทเรียน ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ด้านที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้มาจากการทบทวนวรรณกรรมงานของ พชร ลิ้มรัตนมงคล และจิรัชมา วิเชียรปัญญา, 2556, อ้างถึงใน นิตยา มณีวงศ์, 2564)

นอกจากนี้ตัวแปรตาม ที่ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ คือ ความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยทำการศึกษาถึงความพร้อมในการเรียนทั้งหมดจำนวน 5 ด้าน ประกอบไปด้วย ความพร้อมด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ความพร้อมด้านทักษะการใช้เทคโนโลยี ความพร้อมด้านทักษะการเรียนรู้ ความพร้อมด้านการบริหารเวลา และความพร้อมด้านแรงจูงใจ ซึ่งความพร้อมทั้ง 5 ด้าน ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้มาจากการทบทวนวรรณกรรมความพร้อมในการเรียนรู้จากงานของสุทธิวรรณ ดันตริจนาวงศ์ (2557) จากนั้นผู้วิจัยจึงนำไปสร้างเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาเรื่อง “ความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ปรากฏดังกรอบแนวคิดในการศึกษาตามภาพประกอบ

กรอบแนวคิดในการศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณในเรื่องความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต ศูนย์รังสิต หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต ศูนย์ลำปาง และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสังคมและการพัฒนา (หลักสูตรนานาชาติ) ศูนย์ท่าพระจันทร์ รวมทั้งหมดจำนวน 1,521 คน เมื่อผู้วิจัยนำกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด จำนวน 3 หลักสูตร ไปคำนวณขนาดตัวอย่างตามสูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับร้อยละ ± 30 ดังนั้น ผู้วิจัยจะได้ขนาดตัวอย่างที่จะใช้สำหรับดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทั้งหมด จำนวน 424 คน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ วารสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดโครงสร้างแบบสอบถาม นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษารวมทั้ง ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แล้ว นำไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 ตัวอย่าง ในคณะอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งค่าที่ได้ไม่ควรต่ำกว่า 0.70 จึงจะถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ขำนิประศาสน์, 2547) จากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient) ปัจจัยด้านผู้สอน เท่ากับ 0.840 ปัจจัยด้านผู้เรียน เท่ากับ 0.847 ปัจจัยด้านบทเรียน 0.773 ความพร้อมด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี เท่ากับ 0.856 ความพร้อมด้านการใช้

เทคโนโลยี เท่ากับ 0.858 ความพร้อมด้านทักษะการเรียนรู้ เท่ากับ 0.913 ความพร้อมด้านการบริหารเวลา 0.935 ความพร้อมด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 0.916 ดังนั้นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ จึงสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มเป้าหมายผ่านช่องทางระบบออนไลน์ (Google form) และได้รับคืนเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 424 ตัวอย่าง หลังจากกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

งานวิจัยนี้หลังจากได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้วจะทำการตรวจสอบเพื่อให้คะแนนและทำการ ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน

1. การวิเคราะห์สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ เพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา หลักสูตรที่ศึกษา และระยะเวลาในการเรียนออนไลน์ โดยใช้สถิติ One-way Anova

3. การวิเคราะห์ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านบทเรียน โดยใช้สถิติ Pearson Correlation

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

สำหรับในการนำเสนอผลการศึกษา ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 424 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีเพศหญิง ร้อยละ 65.3 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 32.5 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาในหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต ศูนย์รังสิต ถึงร้อยละ 65.3 ได้รับเกรดเฉลี่ย 3.01-4.00 มากที่สุด ร้อยละ 62.3 กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการเรียนออนไลน์ 2 ภาคการศึกษา และมากกว่า 2 ภาคการศึกษาขึ้นไป มากที่สุดถึงร้อยละ 38.9

ส่วนที่ 2 ความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากผลการศึกษาในภาพรวม พบว่า นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความพร้อมในการเรียนออนไลน์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 10.75 เมื่อพิจารณาความพร้อมในการเรียนออนไลน์เป็นรายด้าน นักศึกษามีความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 11.58 รองลงมาคือความพร้อมด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ค่าเฉลี่ย 11.18 มีความพร้อมด้านทักษะการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 10.82 มีความพร้อมด้านแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ย 10.17 และมีความพร้อมด้านการบริหารเวลาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 10.01

(1) ความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยี ในภาพรวมนักศึกษามีความพร้อมในระดับมาก ส่วนรายละเอียดย่อย พบว่า นักศึกษามีโปรแกรมที่

หลากหลายเพื่อรองรับการเรียนออนไลน์เป็นลำดับแรก มีค่าเฉลี่ย 2.94 ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีมาตรการสนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการบริการให้นักศึกษาสามารถยืมอุปกรณ์ Ipad สำหรับการเรียนออนไลน์ได้ จึงทำให้นักศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มีความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยี และสามารถใช้งานในโปรแกรมที่หลากหลายได้ อาทิโปรแกรม MST โปรแกรม Zoom โปรแกรม Google Meet เป็นต้น สำหรับการเรียนออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 ที่ผ่านมานอกจากนี้ ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังมีความแตกต่างกับการศึกษาของ SFA Widodo et al. (2020) ที่ศึกษาเรื่อง Online learning readiness during the COVID-19 pandemic พบว่า การเรียนออนไลน์ย่อมเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการเรียนรู้ในช่วงวิกฤตโควิด-19 และภายใต้วิถีชีวิตปกติในรูปแบบใหม่ ทำให้การเรียนรู้แบบออนไลน์ยังไม่ได้รับการสนับสนุนมากเท่าใดนัก ทั้งนี้ สืบเนื่องจากเกิดการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 อย่างรวดเร็ว จึงต้องทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนจากการเรียนในห้องเรียนมาเป็นการเรียนออนไลน์แทนแบบกะทันหัน ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุให้การเรียนออนไลน์ในช่วงแรกๆ ยังไม่มีความพร้อม รวมถึงทำให้การเรียนรู้แบบออนไลน์ยังไม่ได้รับการสนับสนุนมากเท่าใดนักเกิดขึ้นในช่วงแรกๆ

(2) ความพร้อมด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ในภาพรวมนักศึกษามีความพร้อมในระดับมาก ส่วนรายละเอียดย่อย พบว่า นักศึกษาสามารถสืบค้นสารสนเทศผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.11 ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีมาตรการ

สนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในการบริการให้นักศึกษาสามารถยืมอุปกรณ์ Ipad สำหรับการเรียนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 ได้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาสามารถเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีระบบสนับสนุนอุปกรณ์เทคโนโลยีสำหรับการเรียนออนไลน์ให้กับนักศึกษาทำให้นักศึกษามีความพร้อมในเรื่องของการเข้าถึงเทคโนโลยี อีกทั้งนักศึกษายังสามารถใช้เวลาเพื่อสืบค้นข้อมูล หรือประเด็นที่นักศึกษาสนใจใหม่ๆ เพิ่มเติมผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ด้วยตนเองอีกด้วย

(3) ความพร้อมด้านทักษะการเรียนรู้ ในภาพรวมนักศึกษามีความพร้อมในระดับมาก ส่วนรายละเอียดย่อย พบว่า นักศึกษาสามารถเรียนรู้ ทำการบ้านได้ด้วยตนเอง และขอคำแนะนำจากผู้สอนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.78 ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีมาตรการสนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในการบริการให้นักศึกษาสามารถยืมอุปกรณ์ Ipad สำหรับการเรียนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 ได้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีระบบสนับสนุนการให้บริการสำหรับยืมอุปกรณ์การเรียนให้แก่นักศึกษาเป็นอย่างดี จึงทำให้นักศึกษาเกิดความพร้อมด้านทักษะการเรียนรู้ ประกอบกับนักศึกษาสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ หรือประเด็นใหม่ๆ ได้ด้วยตนเอง เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำการบ้าน นักศึกษาก็สามารถทำการบ้านได้ด้วยตนเอง หรือเมื่อมีประเด็นที่สงสัยหรือติดขัดในส่วนใดส่วนหนึ่งนักศึกษาก็จะสามารถ

สอบถามรายละเอียดหรือขอรับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนได้ผ่านช่องทางเทคโนโลยี ด้วยโปรแกรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น MST โปรแกรม Zoom โปรแกรม Google Meet เป็นต้น

(4) ความพร้อมด้านแรงจูงใจ ในภาพรวมนักศึกษามีความพร้อมในระดับมาก ส่วนรายละเอียดย่อย พบว่า นักศึกษามีความตั้งใจในการทำงานที่มอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์ ถึงแม้ว่าจะมีสิ่งอื่นๆ เข้ามารบกวนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.83 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์ (2557) ที่อธิบายว่า นักศึกษาสามารถควบคุมตนเองไม่ให้มีการเลื่อนงานสำคัญที่ต้องทำสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลา มีการเสียสละเวลาส่วนตัวเพื่ออ่านหนังสือและทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์ แม้ว่าจะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากเดิม นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ก็ได้มีการพยายามปรับตัว ตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ถึงแม้ว่าการเรียนในรูปแบบออนไลน์อาจจะมีปัจจัยและสิ่งเร้าต่างๆ เข้ามารบกวนได้อย่างง่ายดาย นอกจากนี่ยังเป็นตัวกระตุ้นที่อาจจะทำให้นักศึกษาเสียสมาธิได้ง่ายอีกด้วย อย่างไรก็ตามนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ก็ได้มีความพยายามมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานจนประสบความสำเร็จ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดสัมฤทธิ์ผลและเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

(5) ความพร้อมด้านการบริหารเวลา ในภาพรวมนักศึกษามีความพร้อมในระดับมาก ส่วนรายละเอียดย่อย พบว่า นักศึกษาสามารถบริหารและจัดสรรเวลาในการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชา มีความพร้อมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.62 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์ (2557) ที่อธิบายว่า นักศึกษามีความตั้งใจและสามารถบริหารจัดการเวลาในการทำงาน

ให้เสร็จสมบูรณ์ถึงแม้ว่าจะมีสิ่งอื่นที่แทรกเข้ามา เช่น รายการทีวี อีเมล เป็นต้น สำหรับความพร้อมด้านการบริหารเวลา ซึ่งนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มีความสามารถบริหารและจัดสรรเวลาในการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาความพร้อมมากที่สุดนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าในการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ อาจารย์ผู้สอนได้มีการกำหนดส่งงานในแต่ละรายวิชาที่ไม่ตรงกัน รวมถึงอาจารย์ผู้สอนได้มีการกำหนดระยะเวลาเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาในการทำงานอย่างเพียงพอ จึงทำให้นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์สามารถบริหารจัดการตนเองและจัดสรรเวลาในการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาได้เสร็จสมบูรณ์ และตามระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้

นอกจากนี้ยังมีประเด็นข้อค้นพบที่น่าสนใจ พบว่า ถึงแม้ว่าความพร้อมด้านการบริหารเวลาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ยังมีรายละเอียดย่อยในบางข้อ พบว่า นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการเรียนออนไลน์ได้อย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย จากการเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา COVID-19 ทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต้องมีการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนจากในห้องเรียน มาเป็นการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ทำให้เกิดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่และพื้นที่ใหม่ๆ เกิดขึ้น ทั้งนี้ อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ไม่สามารถใช้เวลาในการเรียนออนไลน์ได้อย่างคุ้มค่า และไม่ค่อยมีประสิทธิภาพมากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนการสอนแบบในชั้นเรียนที่ผ่านมา ซึ่งการเรียนการสอนแบบในชั้นเรียน นักศึกษาและอาจารย์สามารถพูดคุย ได้ตอบ แลกเปลี่ยน ซึ่งกันและกันได้อย่างรวดเร็ว (Face to Face) อีกทั้งผู้สอนยังสามารถสังเกต ใบหน้า ปฏิกริยาของนักศึกษาได้ขณะที่กำลังสอน แต่ในขณะเดียวกันเมื่อ

การเรียนการสอนเปลี่ยนเป็นระบบออนไลน์ ผู้สอนอาจจะไม่ได้เห็นใบหน้าของนักศึกษา รวมถึงผู้สอนไม่สามารถสังเกตปฏิกิริยาของนักศึกษาได้ว่านักศึกษาสามารถเข้าใจบทเรียนที่อาจารย์กำลังสอนอยู่หรือไม่อย่างไร หากนักศึกษาปิดกล้องตลอดระยะเวลาการเรียน นักศึกษาอาจจะให้ความสนใจกับสิ่งอื่นๆ รอบข้าง หรือสามารถทำกิจกรรมอื่นๆ ควบคู่ระหว่างการเรียนออนไลน์ก็อาจมีความเป็นไปได้ ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถใช้เวลาในการเรียนออนไลน์ได้อย่างคุ้มค่า และไม่มีประสิทธิภาพมากเท่าใดนัก

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 10.97 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านผู้สอนส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 11.58 รองลงมาปัจจัยด้านบทเรียน มีค่าเฉลี่ย = 11.36 และปัจจัยด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย = 9.96 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ เพศ ระดับชั้นปีการศึกษา เกรดเฉลี่ย และระยะเวลาในการเรียนออนไลน์ ด้วยสถิติทดสอบ One-way Anova ดังตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านทักษะการเรียนรู้ ด้านการบริหารเวลา และด้านแรงจูงใจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี และด้าน

การใช้เทคโนโลยี พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานศึกษาของ Ghulam Murtaza Rafique et al. (2021) การศึกษาของ Ghulam Murtaza Rafique et al. (2021) อธิบายว่าเพศส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ ของนักศึกษา Pakistani LIS จากผลการศึกษาที่พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านทักษะการเรียนรู้ ด้านการบริหารเวลา และด้านแรงจูงใจที่แตกต่างกันนั้น สามารถอธิบายได้ว่านักศึกษาเพศชาย จะมีการปรับตัว และสามารถบริหารจัดการเวลาของตนเองได้มากกว่า รวมถึงมีปัจจัยความพร้อมในการเรียนออนไลน์ได้มากกว่าจึงทำให้นักศึกษาเพศชาย มีความพร้อมในด้านทักษะการเรียนรู้ ความพร้อมด้านการบริหาร และความพร้อมด้านแรงจูงใจมากกว่านักศึกษาเพศหญิง

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระดับชั้นปีที่ศึกษา กับความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน จะมีความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านทักษะการเรียนรู้ ด้านการบริหารเวลา และด้านแรงจูงใจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของ SFA Widodo et al. (2020) ซึ่งการศึกษา SFA Widodo et al. (2020) อธิบายว่า ระดับชั้นปีในการเรียนออนไลน์มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง จากผลการศึกษาที่พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านทักษะการเรียนรู้ ด้านการบริหารเวลา และด้านแรงจูงใจที่แตกต่างกันนั้น สามารถอธิบายได้ว่าอาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่มากกว่า มักจะมีประสบการณ์ทางด้านการเรียน รวมถึงประสบการณ์ด้าน

การทำกิจกรรมมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีนี้น้อยกว่า จึงทำให้นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านทักษะการเรียนรู้ ด้านการบริหารเวลา และด้านแรงจูงใจที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้านเกรดเฉลี่ย กับความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกัน จะมีความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี และด้านการใช้เทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสอดคล้องกับงานศึกษาของ Ghulam Murtaza Rafique et al. (2021) การศึกษาของ Ghulam Murtaza Rafique et al. (2021) ซึ่งอธิบายว่าเกรดเฉลี่ยส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา Pakistani LIS

จากผลการศึกษาที่พบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันจะมีความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี และด้านการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกันนั้น สามารถอธิบายได้ว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่ามีความตั้งใจเรียนมากกว่า พยายามศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมมากกว่า อีกทั้งอาจจะมีฐานะทางเศรษฐกิจที่มีความพร้อมในการเรียนออนไลน์มากกว่านักศึกษาคณะที่ได้เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า จึงทำให้นักศึกษาที่ได้เกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี และด้านการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้านระยะเวลาในการเรียนออนไลน์ กับความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการเรียนออนไลน์ที่

แตกต่างกัน จะมีความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านทักษะการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานการศึกษาของ สุทธิวรรณ ดันตริจนาวงศ์ (2557) ที่อธิบายว่าระยะเวลาในการเรียนออนไลน์ส่งผลต่อความพร้อมของนักศึกษาสำหรับการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่ไม่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาที่พบว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาในการเรียนออนไลน์ที่แตกต่างกันจะมีความพร้อมในการเข้าถึงด้านเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านทักษะการเรียนรู้ที่ต่างกันนั้น สามารถอธิบายได้ว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาในการเรียนออนไลน์มากกว่า มีประสบการณ์ มีความคุ้นชินกับการปรับตัวในการเรียนออนไลน์มากกว่า นอกจากนี้ยังสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ ทางด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านทักษะการเรียนรู้มากกว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาในการเรียนออนไลน์ที่น้อยกว่า จึงทำให้นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการเรียนออนไลน์ที่ต่างกัน มีความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านทักษะการเรียนรู้ที่ต่างกัน

ตารางที่ 1

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ.					
ปัจจัยส่วนบุคคล	ตัวแปรตาม				
	ความพร้อม ด้านการ เข้าถึง เทคโนโลยี	ความพร้อม ด้านการใช้ เทคโนโลยี	ความพร้อม ด้าน ทักษะ การเรียนรู้	ความพร้อม ด้านการ บริหาร เวลา	ความพร้อม ด้าน แรงจูงใจ
	F	F	F	F	F
เพศ	-	-	3.815***	6.369***	5.099***
ระดับชั้นปีที่ ศึกษา	9.402***	11.358***	8.912***	5.115***	7.954***
เกรดเฉลี่ย	3.416**	4.365***	-	-	-
ระยะเวลาในการ เรียนออนไลน์	3.855***	9.572***	5.778***	-	-

หมายเหตุ: * Sig. < 0.1 **Sig. < 0.05 *** Sig. < 0.01

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านบทเรียน ด้วยสถิติทดสอบ Pearson Correlation ดังตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยด้านผู้สอน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านทักษะการเรียนรู้ ด้านการบริหารเวลา และด้านแรงจูงใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ต่ำกว่าระดับ 0.7)

ปัจจัยด้านผู้เรียน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านทักษะการเรียนรู้ ด้านการบริหารเวลา และด้านแรงจูงใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ต่ำกว่าระดับ 0.7)

ปัจจัยด้านบทเรียน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการเรียนออนไลน์ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านทักษะการเรียนรู้ ด้านการบริหารเวลา และด้านแรงจูงใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ต่ำกว่าระดับ 0.7)

ตารางที่ 2

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ.					
ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความพร้อมในการ เรียนออนไลน์	ตัวแปรตาม				
	ความ พร้อมด้าน การเข้าถึง เทคโนโลยี	ความ พร้อม ด้านการ ใช้ เทคโนโลยี	ความ พร้อม ด้าน ทักษะ การเรียนรู้	ความ พร้อม ด้านการ บริหาร เวลา	ความ พร้อม ด้าน แรงจูงใจ
	r	r	r	r	r
ปัจจัยด้านผู้สอน	0.417***	0.426***	0.572***	0.532***	0.553***
ปัจจัยด้านผู้เรียน	0.456***	0.403***	0.541***	0.614***	0.635***
ปัจจัยด้านบทเรียน	0.448***	0.427***	0.585***	0.507***	0.488***

หมายเหตุ : * Sig. < 0.1 **Sig. < 0.05 *** Sig. < 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้ใช้การศึกษาแบบวิจัยเชิงปริมาณ อาจจะทำให้อาจขาดรายละเอียดในเชิงลึก ดังนั้นการศึกษาในครั้งต่อไปควรทำการศึกษาด้วยการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้รับทราบผลวิจัยในลักษณะของการอธิบายด้วยเหตุและผลของการศึกษาในแต่ละประเด็นให้มากยิ่งขึ้น

2. จากการศึกษาครั้งนี้กำหนดขอบเขตกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์เพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างชัดเจนมากที่สุด ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ควรมีการขยายขอบเขตการศึกษา นอกเหนือจากคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เช่น ทำการศึกษาเปรียบเทียบกับคณะอื่นๆ เนื่องจากแต่ละคณะมีการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไป เพื่อเป็นการศึกษาความความหวังจากผลการศึกษาที่จะได้จากเรียนออนไลน์ให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษามากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- ชินชนก วุฒิพงศ์ปรีชา. (2557). *ความหมายของความพร้อม*. สืบค้นจาก http://www.tnrr.in.th/?page=result_search&record_id=1020105
- ณิกานต์ แก้วจันทร์ และณรินทร์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ. (2563). *ความหมายของความพร้อมในการเรียน*. สืบค้นจาก http://www.mis.ms.su.ac.th/MISMS02/PDF01/1332_20210713_nichakarn_kaewchan.pdf
- ณิกานต์ แก้วจันทร์, และณรินทร์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ. (2563). *ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนและความคาดหวังประสิทธิภาพการศึกษาในระบบการเรียน การสอนออนไลน์ในทรรศนะของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. สืบค้นจาก http://www.mis.ms.su.ac.th/MISMS02/PDF01/1332_nichakarn_kaewchan.pdf

- นิตยา มณีวงศ์. (2564). ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยความสำเร็จการเรียนรู้
ออนไลน์ แอปพลิเคชันไลน์ในช่วงวิกฤต COVID 19. *ครุศาสตร์สาร*,
15(1), 161-173.
- ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่องมาตรการและคำแนะนำการป้องกัน
ควบคุมโรคไวรัสโคโรน่า (*Coronavirus disease 2019*) (ฉบับที่ 6)
(วันที่ 15 มีนาคม 2563). สืบค้นจาก <https://tu.ac.th/>
- ประกาศคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เรื่องการจัดการเรียนการสอนแบบ
ทางไกลกรณีวิกฤตการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรน่า (*Coronavirus
disease 2019*) (ฉบับที่ 3) (วันที่ 15 มีนาคม 2563) สืบค้นจาก
<https://socadmin.tu.ac.th>
- ประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง
มาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า
(*Coronavirus disease 2019*) (ฉบับที่ 3): การปฏิบัติการของ
สถาบันอุดมศึกษาเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19.
(วันที่ 17 มีนาคม 2563). สืบค้นจาก [https://www.ku.ac.th/web-
upload/fck/editor-pic/-files/covid-mhest3-thai.pdf](https://www.ku.ac.th/web-upload/fck/editor-pic/-files/covid-mhest3-thai.pdf)
- ประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง
มาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า
2019 หรือโรคโควิด-19 (*Coronavirus disease 2019*) (ฉบับที่ 5)
การปฏิบัติงานที่บ้าน Work from Home. (วันที่ 17 มีนาคม 2563).
สืบค้นจาก [https://www.mhesi.go.th/index.php/content_page
/item/3033-2019-COVID-19-1-6.html](https://www.mhesi.go.th/index.php/content_page/item/3033-2019-COVID-19-1-6.html)

ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่องมาตรการและคำแนะนำการป้องกัน
ควบคุมโรคไวรัสโคโรน่า (Coronavirus disease 2019) (ฉบับที่ 7)
(วันที่ 17 มีนาคม 2563). สืบค้นจาก <https://tu.ac.th/>

มาตรการสนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ
โรคไวรัสโคโรน่า COVID-19 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (วันที่ 28
กรกฎาคม 2564). สืบค้นจาก <https://tu.ac.th/>

มาตรการสนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ
โรคไวรัสโคโรน่า COVID-19 ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (วันที่ 6 สิงหาคม 2564) สืบค้นจาก
<https://socadmin.tu.ac.th/>

วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (ม.ป.ป.).
รวมเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ (Online Classroom).
สืบค้นจาก [http://cosci.swu.ac.th/online/classroom/2020/all-
application](http://cosci.swu.ac.th/online/classroom/2020/all-application)

สุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์. (2557). ศึกษาเรื่องความพร้อมของนักศึกษาสำหรับ
การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์: กรณีศึกษานักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาแขนงวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้
ทางไกลเชิงนวัตกรรม, 4(2), 1-17.

หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563).
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
และศูนย์ลำปาง. สืบค้นจาก <https://socadmin.tu.ac.th/>

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสังคมและการพัฒนา (หลักสูตรนานาชาติ) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2561). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์. สืบค้นจาก <https://www.spdtu.com/>

Rafique, G.M., Mahmood, K., Warraich, N.F. & Rehman, S.U. (2021). Readiness for Online Learning during COVID-19 pandemic: A survey of Pakistani LIS students. *The Journal of Academic Librarianship*, 47(3), 102346.
DOI: 10.1016/j.acalib.2021.102346.

Widodo, S., Wibowo, Y., & Wagiran, W. (2020). Online learning readiness during the COVID-19 pandemic. *Journal of Physics: Conference Series*, 1700(3), 012033. DOI: 10.1088/1742-6596/1700/1/012033.